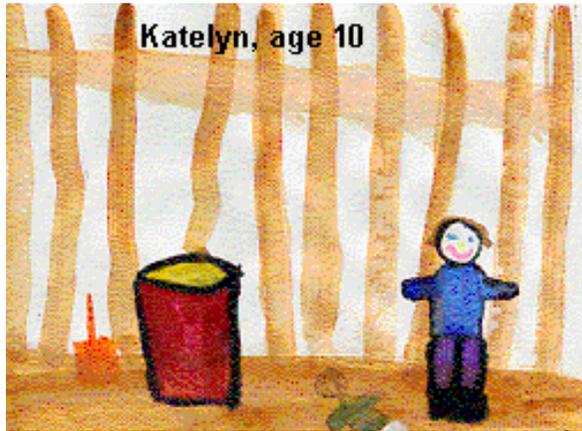

הבעל שנשאר בבית

נורווגיה

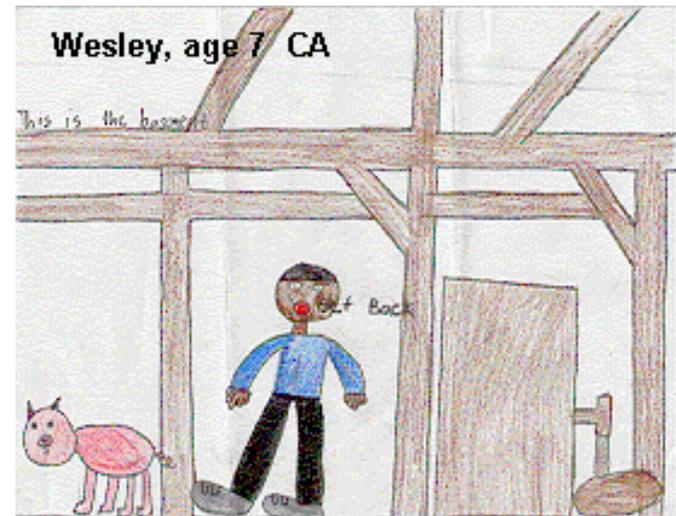
למחרת האישה לקחה חרמש על
כתף ויצאה עם יתר הקוצרים
לשדה. הבעל נשאר לדאוג

לעבודות הבית.
תחילה הוא רצה לחבוץ חמאה
לארוחת צהריים. הוא חבץ זמן
מה אבל אז נעשה צמא. הוא ירד
למרתף כדי להוציא בירה
מהחבית. אך בדיוק כשעמד לשים

היה היה פעם אדם כעסן גדול.
שום דבר לא היה לו טוב בבית.
כל דבר הרגיז אותו. כל דבר היה
צריך להיות אחרת.
ערב אחד כעס כל כך על אישתו
שזו אמרה: "אל תכעס כל כך. אני
מציעה שמחר אלך במקומך
לשדה לקצור חיטה, ואתה תישאר
ותדאג לעבודות הבית."
הדבר מצא חן בעיניו. להישאר
בבית ולא לעשות כלום, יהיה
באמת קל ונעים.

ברז לחבית, שמע שחזיר נכנס מהחצר לבית.

הוא עלה מהר מהמרתף, עם
הברז בידו, כי דאג שהחזיר יהפוך
את המחבצה. אבל איחר, כי
החזיר הפך כבר את המחבצה
והתענג על השמנת שנשפכה
לרצפה.
הוא כעס כל כך ששכח כלל על

חבית הבירה במרתף, ורק רדף
אחרי חזיר. הוא הגיע אליו סמוך
לדלת ונתן לחזיר בעיטה כל כך
חזקה שזה נשכב על האדמה
לרגעים אחדים.

אז הוא נזכר בברז שבידו, אך
כשהגיעה חזרה למרתף הבירה
הייתה כבר כולה בשלולית גדולה
על הרצפה.

הוא חזר לבית, מצא עוד די שמנת
כדי למלא את המחבצה והמשיך
לחבוץ, כדי להכין חמאה
לצהריים. אך כעבור רגע נזכר
שהפרה שלהם עדיין סגורה
ברפת, ועוד לא נתן לה כלל
לשתות או לאכול, למרות

לכן לקח את המחבצה על הגב

ויצא לפרה. אבל תחילה החליט לתת לפרה לשתות. לשם כך רצה לשאוב מים מהבאר, אבל כשהתכופף מעל הבאר השמנת נשפכה מהמחבצה מעל כתפיו,

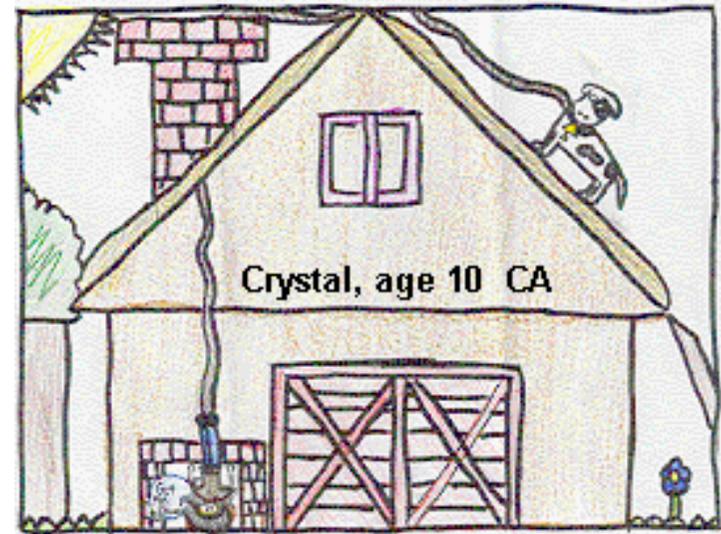
שהשמש עמדה כבר גבוה בשמיים.

הוא החליט שכבר מאוחר מדי להוציא את הפרה למרעה. אבל אז בה לו רעיון: גג הבית שלהם היה מצופה בקש, וגם דשא יפה צמח עליו. הוא יכול לעלות את הפרה לגג. הבית עמד סמוך מאוד לגבעה קטנה. אם ישים קרשים בין המורד לגג, הפרה יכלה בקלות לעלות לשם ולרעות. וכך עשה.

אבל אז נזכר במחבצה ובכך שהתינוק שבבית עלול לצאת מהלול ולהפוך את המחבצה שנית.

וזרמה לתוך הבאר.

**היה כבר זמן צהריים. חמאה כבר
לא הייתה לו ואז החליט שעדיף
לבשל דייסה. הוא מילא סיר**

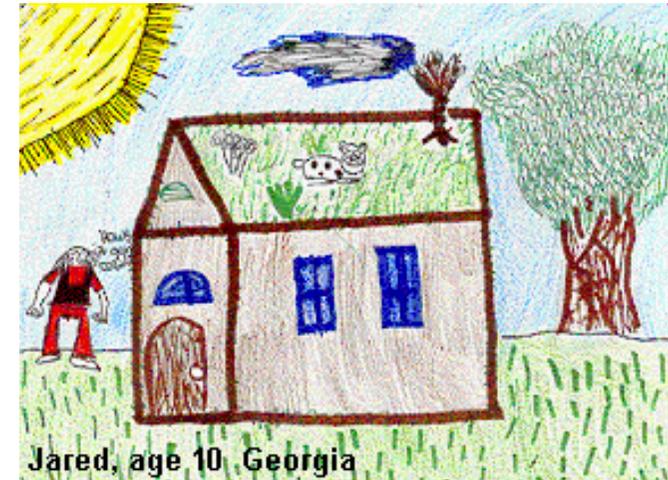

**במים, ושם אותו מעל האש. אזי
התחיל לדאוג שפרה עלולה לפול
מהגג, ולשבור את רגליה. לכן הוא**

**עלה לגג כדי לקשור אותה. קצה
אחד של החבל קשר לצוואר
הפרה, ואת השני השחיל למטה
דרך הארובה וקשר אותו לרגל
שלו. הוא צריך היה למהר כי
המים כבר רתחו והוא עוד לא טחן
את הגריסים לדייסה.
על כן התחיל לטחון. אבל בדיוק
אז הפרה החליקה מהגג והחבל
משך אותו לתוך הארובה. שם הוא
נשאר תקוע, כשהפרה תלויה
בצווארה בין השמיים והארץ, ולא
יכלה לזוז.**

**האישה, שבעלה אמור היה לקרוא
לה לצהריים, המתינה זמן רב,**

וכשלא שמעה אותו החליטה

לחזור הביתה.
כשהגיעה לשם ראתה את הפרה
התלויה בצורה מוזרה על הבית.
היא רצה מהר ולקחה סכין כדי
לחתוך את החבל. אך אז בעלה
נפל מתוך הארובה ישר עם הראש
לתוך סיר הדייסה.